

Neodolatelná přitažlivost, nebo nebezpečná posedlost?

Všechna jeho přání

CC Gibbs

Všetchna jeho přání

CC Gibbs

2013

Copyright © 2013 by CC Gibbs
Translation © 2013 by Hana Čapková

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována ani elektronicky přenášena či šířena bez předchozího písemného souhlasu majitele autorských práv.

Z anglického originálu KNIGHT'S GAME,
vydaného nakladatelstvím Quercus, Londýn 2013,
přeložila Hana Čapková
Odpovědná redaktorka: Karin Lednická
Jazyková redaktorka: Hana Pernicová
Korektura: Hedvika Schiesselová
Sazba písmem Palatino Linotype: Dušan Žárský
Obálka: Radek Urbíš
Vydání druhé, v elektronické verzi první
Vydalo nakladatelství DOMINO, Na Hradbách 3, Ostrava 1,
v listopadu 2013

ISBN 978-80-7303-927-1

1

PAŘÍŽ, ÚNOR

Dominik Knight vyhlédl z okna vozu a pousmál se. Byl šedý zimní den a on měl v hlavě pořádný zmatek, ale Paříž v něm vyvolávala pocit, že možná přece jen stojí za to žít. Ze všech měst na celém světě jen tohle nabízelo požitky a uhlazenou praktičnost v jednom – je uhlazené a kultivované, sprosté a frivolní zároveň. Vydělávají a utrácejí se tu peníze. Děje se tu všechno, co člověka ráno přiměje vstát z postele a v noci mu nedovolí usnout.

Neplatí tu skoro žádná pravidla.

Naneštěstí pouhá představa potěšení z Dominikovy paměti vydolovala proradné vzpomínky, které bodaly jako jehly a zůstávaly stát v čase. Žaludek mu sevřel nepoznaný, syrový pocit ztráty. Skoro neslyšně si povzdechl a svezl se níž na sedadle. Znovu se zachmuřil a ztratil náladu. Kristepane, jak dlouho tohle zatracené utrpení potrvá?

Nedokázal to odhadnout, protože neuměl prožívat emoce.

Což velice dobře charakterizovalo celý jeho vztah ke Katherine Hartové. Sotva vystudovala Massachusettský technický institut, podepsala poradenskou smlouvu s Knight Enterprises a během pouhých dvou týdnů mu převrátila život úplně naruby. Než se objevila, Dominikovy vztahy s ženami fungovaly podle dobře zavedeného vzorce – jako první přišlo seznámení, potom touha, sex a nakonec zdvořilé rozloučení.

Všechno bylo úplně normální.

Pak si to ale celý týden víceméně non-stop rozdával s někým, jako byla Katherina. Celých sedm dní.

To už normální v žádném případě nebylo.

A tak ji opustil.

Vrátil se ke svému obvyklému způsobu života.

Jenomže ji nedokázal vypudit z hlavy. Nemohl jíst ani spát. Jeho nejlepším přítelem se najednou stal alkohol.

V tu chvíli to začalo být šílené.

A bylo po obvyklém životě.

To příšerné utrpení dosahovalo astronomických výšin.

„Moc přemýšlíš,“ zamumlal si pod vousy. „Přestaň na to myslet. *Dělej něco.*“

To je vždycky užitečný plán.

Už měl plné zuby úvah, a tak z kapsy vytáhl mobilní telefon, narovnal se na zadním sedadle černého mercedesu a prošel si adresář. Chvilku váhal, protože věděl, že tenhle telefonát by mohl znovu otevřít dveře, jež by měly zůstat zavřené. Rychle se na-dechl, naposledy zapochyboval... a pak vyhledal příslušné jméno.

Když jeho londýnský kontakt zvedl telefon, Dominik řekl: „Tady je Nik. Máš chvilku?“

„Co ksakru chceš?“ ozvalo se s brooklynským přízvukem.

„Tvoji ženu, ale pořád mě odmítá,“ odpověděl Dominik s mírným úsměvem v hlase.

„To proto, že se k ženským chováš hrozně. Kde jsi?“

„Jedu z letiště do Paříže. Zrovna jsem přiletěl z Hongkongu. Něco od tebe potřebuju.“

„Jelikož jsem tvým velkým dlužníkem, tak do toho.“ Dominik Justina Parducciho seznámil s jeho ženou, což byl dostatečný důvod, aby od něho mohl žádat pomoc. Kromě toho Dominik přes Justinovu investiční divizi banky CX Capital uzavřel několik obchodních transakcí, na nichž pohádkově zbohatl.

„Nech si to pro sebe,“ upozornil ho Dominik. „Se mnou to nemá co dělat.“

„Proboha, snad jsi někoho nezabil?“

„Kdyby ano, nevolal bych ti.“

„Když o tom mluvíme – jak se má Max?“

„Teď zrovna si užívá rodinný život v Hongkongu.“

Justin tiše hvízdal. „Kdo by si to byl pomyslel?“

„Ty máš co říkat. Slyšel jsem, že čekáte druhé dítě. Nedopřáváš Amandě oddechu.“

„Chce čtyři. Nemám tušení proč, ale...“

„Jsi ochotný jí s tím pomoci,“ dořekl Dominik laškovně.

„Víc než ochotný. Mimochodem – díky, žeš ji přivedl na Georgeovu svatební hostinu. Sice asi budu znít sentimentálně, ale jsme hrozně šťastní.“

„To rád slyším,“ odpověděl Dominik. Pracně se snažil mluvit neutrálním tónem. Jeho vlastní nihilistický život ho skličoval.

„Nejlepší je žít svůj sen,“ poznamenal vesele Justin, aniž si všiml změny v Dominikově hlase. „Teď, když mám ženu a dítě a další je na cestě, začínám Londýn vnímat jako svůj domov. Co ty? Zdržíš se v Paříži dlouho, nebo tudy jenom projíždíš?“

„Ještě nevím.“

To bylo zvláštní. Dominik byl obvykle rezervovaný, ale teď v podstatě odsekl. Justin se však nehodlal dožadovat vysvětlení od muže, jako je Dominik Knight, jehož osobní život zůstává přede všemi hermeticky uzavřený. „Tak co pro tebe můžu udělat?“

Dominik mu vysvětlil, že potřebuje někoho, kdo by Katherine Hartové nabídl práci poradkyně. Někoho z oboru informačních technologií, kdo rozhoduje o svém vlastním rozpočtu a může najímat, koho chce. A navíc bude držet jazyk za zuby. „Víš o někom takovém?“

„Je to trochu mimo můj obor, ale nech mě chvíli přemýšlet...“

„Tak se někde poptej, pokud to bude nutné, a zavolej mi.“

„Počkej, počkej... Myslím, že by se ti mohl hodit Bill. Mlčí jako hrob, nedá na stádní instinkt a je ochotný. Pracuje v CX Capital v Singapuru jako zástupce ředitele oddělení bezpečnosti. Býval to jejich hlavní guru přes technologie. Ochotně mi prokáže protislužbu za to, co jsem pro něho v minulosti udělal.“

„Skvělé,“ řekl Dominik. „Veškeré výdaje zaplatím – jídlo, ubytování, dopravu, plat, kytky... Každý den by v apartmá měla mít čerstvé kytky. Ať mi tvůj člověk v CX Capital přes tebe pošle

všechny účty. Slečně Hartové musí zaplatit *dobře*. Ne tak, jak tomu slovu rozumíš ty, ale jak ho chápu já,” zdůraznil. „Po nedávných skandálech v CX Capital v Singapuru si stejně myslím, že budou hledat někoho s jejími dovednostmi. Pokud jde o věrohodný příběh, řekni svému člověku...”

„Jmenuje se Bill McCormick,” přerušil ho Justin. „Je na něj naprostý spoleh.”

„To doufám. Ať McCormick řekne slečně Hartové, že se o ní doslechl od bankéřů ze Sander Global, kteří brečeli do svého pití v Racket Clubu.” Dominik mu vysvětlil svůj spor s bankou o dvacet miliónů. Pověděl mu, jak mu peníze odčerpali z továrny v Bukurešti a oklikou je převedli do banky v Singapuru. Kate je díky svým odborným znalostem vystopovala a po jejím vysvětlení a Dominikových výhrůžkách, které byly ještě účinnější, bankéři peníze vrátili. „Ať si McCormick řekne, kolik za spolupráci chce. Dej mi vědět, jak vysoká je ta částka. Ale zdůrazňuju, že to musí hrát přesvědčivě. Jestli slečna Hartová přijde na to, že s tím mám něco společného, osobně ti uříznu koule.”

„No dobře, chápu. Ta kočka musí být něco extra.” Protože ženy pro Nika nebyly osobní téma, mohl o nich klidně mluvit.

„Není to jenom kočka, je chytrá. Jedna z nejlepších forenzních účetních v oboru. Chci, aby si trochu vydělala.”

„Jak si přeješ,” poznamenal uhlazeně Justin. Dáma byla očividně dost chytrá, aby si hrála na nepřístupnou. „Proč si od tebe nevezme peníze?”

„To kdybych sakra věděl.”

„Že bys vycházel ze cviku, Niku?”

„Jo, a všechno ostatní je taky v háji.”

Do prdele. Tomu se říká depka jako hrom. A kvůli nějaké ztracené ženské. „Hned se do toho dám,” řekl okamžitě Justin a pomyslel si, že musí zavolat Maxovi, Dominikovu zástupci, který kdysi pracoval u MI6, má modrou krev a dovede všechno zařídit. Zeptá se ho na tuhle kočku, jež Nika přiměla přehodnotit svůj přístup k ženám jako k pouhé zábavě. „Jakmile to bude zařízené, ozvu se ti. Ještě jednu rychlou otázku – co když ta slečna McCormicka odmítne?”

„Ten chlap určitě není žádný idiot. Zaříd', aby jí udělal nabídku, která se odmítnout nedá. A udržuj mě v obraze,“ řekl Dominik rychle. „Denně.“

O dva dny později Kate zazvonil telefon. Ležela v posteli ve svém bytě v Bostonu a měla zatažené závěsy, aby dovnitř nepronikalo světlo. Sledovala ponurý film o samurajích. Když mobil vytáhla zpod sáčku od koblih a hromady obalů od cheeseburgerů, musela přimhouřit oči, aby viděla na displej. Katedra účetnictví na Massachusettském technickém institutu? Opravdu? Dokáže být zdvořilá, když se od odletu z Hongkongu pořád jenom lituje?

Zvítězil rozum. Zvedla to.

Volal jí samotný vedoucí katedry a nabízel jí práci. Prý ho kontaktoval bankéř, který se zajímá o její forenzní dovednosti. Mohla by zaletět na pohovor do Singapuru? Nebo si pohovořit po telefonu?

Rozhodla se pro hovor po telefonu, i když okamžitě začala mít podezření. Ve věci se nejspíš angažuje mistrný vodič loutek Dominik.

Když však mluvila s Williamem McCormickem, připadal jí důvěryhodný. Dozvěděl se o ní od bankéřů ze Sander Global v Singapuru. Jsou to jeho přátelé. Banku samozřejmě štválo, že musela odepsat nalezených dvacet miliónů, ale Katiny odborné kvality na ni udělaly dojem. V CX Capital Singapore potřebují někoho, kdo jim řádně prověří zabezpečení hlavních investičních účtů. Jejich hlídací psi z IT oddělení se sice zaručili, že účty jsou v pořádku, ale po skandálu, k němuž došlo před dvěma týdny, kdy se celý den nemohli dostat do databáze, chtějí názor někoho dalšího, hlavně pokud se týká možného nepovoleného vstupu do jejich peněžních fondů.

Kate Williamu McCormickovi položila několik zvědavých otázek a byla si na devadesát devět procent jistá, že se s Dominikem nikdy nesetkal a nezná ho. Slyšel o něm jenom od svých kamarádů ze Sander Global.

Zmínil se, že oba bankéři namočení do skandálu teď mají osobní ochranu.

Pokud měl McCormick zájem o nějaké drby, narazil na ne-správnou osobu. Kate mu vysvětlila, že značná část rozhovoru s bankéři v Singapuru proběhla v mandarinské čínštině, takže neví, o čem se mluvilo. Protože Dominikovým slovům nerozuměla, nemůže McCormickovi nic říct.

William McCormick jí za práci na projektu nabídl ohromnou sumu. Také jí sdělil, že jí nechá e-mailem poslat letenku první třídy, pokud se úkolu ujme.

„Můžu si to přes noc rozmyslet?“

„Samozřejmě.“

„Zítřka vám zavolám,“ slíbila Kate zdvořile.

Když zavěsila, zabořila se do polštářů a zírala na strop. Zvažovala, vstřebávala a zkoumala každé slovo a snažila se přijít na to, zda je možné, aby v nabídce měl prsty Dominik.

Nakonec usoudila, že s největší pravděpodobností ne. Navíc poté, co viděla, jak funguje Sander Global, ji nejspíš bude CX Capital potřebovat, pokud má stejně mizerné zabezpečení.

Odhodila příkrývky a vylezla z postele, v níž zůstávala od návratu z Hongkongu a melancholicky se litovala, i když věděla, že je neskutečně hloupé plakat kvůli někomu, jako je Dominik Knight, který může mít a také nejspíš má každou ženu, na kterou ukáže. Možná, že tímhle telefonátem jí osud dává najevo, že je na čase zapomenout na nestydatého, *bohužel neskutečně krásného a sexuálníě nadaného* pitomce, který nemá srdce. Měla by si ho uložit do paměti jako senzačně žhavého, ale nedosažitelného muže. Ženy svádí a vzápětí odhazuje raketovou rychlostí.

Tak mu to vyhovuje.

Uhladila si triko, v němž spala a které za dny strávené v posteli pořádně pomačkala. Prošla hromadou kufrů a obalů od rychlého občerstvení, jež ležely poházené po bytě, a zastavila se u okna. Odhrnula závěsy a zamrkala, jako by právě vylezla z jeskyně. Venku nádherně svítilo slunce a okolní svět zůstával nedotčený. V tuto denní dobu byla ulice prázdná a u chodníku ležela hromada špinavého, zašedlého tajícího sněhu. Byl to městský sněh, který se v ničem nepodobal sněhu doma u jezera.

Mohla by tam jet. Čeká na ni babička.

Jenže by radši měla něco dělat a ne jet domů a oddávat se depresi v jiném prostředí. Uvažovala o tom, že se podívá, jestli některé pracovní pozice, které jí nabídlo několik firem, zůstaly neobsazené. Opravdu pouze *uvažovala*. Místo aktivity celou dobu ležela v posteli, ponořená do neradostné skleslosti. Dívala se na smutné filmy a zatloukala jeden hřebík za druhým do své rakve z beznaděje a zoufalství. Čekala, kdy se dostane do bodu, kdy pohřbí svůj obrovský smutek a půjde dál.

Zlehka se kousala do spodního rtu a znovu si procházela rozhovor s Williamem McCormickem. Rozebírala a pitvala každíčkou odpověď. Odpovídal jednoduše, nekomplikovaně a žádná zmínka o Dominikovi ho nevyvedla z míry. Kate by se klidně vsadila, že bankéř toho sobeckého miliardářského hajzla opravdu nezná.

Když odhlédla od své zášti, představa, že by pracovala sama na sebe, jí připadala přitažlivá.

Měla ráda svou nezávislost..., samozřejmě s výjimkou všeho, co se týkalo Dominika Knighta, ale to mělo hodně společného s *úžasným* sexem. V běžném životě se nerada podřizovala autoritám, upřednostňovala samostatnou práci a vnitřní motivaci.

Takže vlastně dostala dokonalou pracovní nabídku.

Její vzrušení nedokázala zmírnit ani vtíravá pochybnost, že Dominik v této věci nestojí zcela stranou. Byla to fantastická vyhlídka a zřejmě i skvělá pracovní příležitost. Navíc ji peníze od Dominika spolu s částkou, kterou jí nabídl McCormick, finančně zajistí minimálně na tři roky.

Usmála se a trochu se rozveselila. Dokonce cítila příliv inspirace. To všechno poprvé od chvíle, kdy se vrátila domů. Velice ráda měřila síly s případnými hackery, postupně odhalovala možné podvody a vstupovala do temných vod černého trhu.

Takže proč ne? Nabídka neměla žádnou zápornou stránku.

Navíc tuhle hru milovala.

Vlastně se nesprávně vyjádřila – představa her v ní vyvolala horký nával chlípných vzpomínek. Další důvod, proč se nutně musí znovu zapojit do pracovního procesu. Potřebuje pořádné rozptýlení. Masturbace je příjemná, ale nestačí.

Otočila se od okna a zavolala babičce.

„Hádej, co se stalo, babi!“

„Musí to být něco dobrého. Máš veselý hlas.“

„To je pravda. Zrovna jsem dostala hodně dobrou pracovní nabídku. Za plno peněz, ubytování v hotelu, let první třídou a dokonce i jídlo – to všechno mi nabídli.“

Pro babičku bylo nejlepší zprávou to, že Katinka nemá slzy na krajíčku. „Musíš mi o tom všechno povědět, Katinko.“

„Jde o CX Capital. To je banka, kterou nedávno napadli hackeři. Mám co nejdřív nastoupit. Je to v Singapuru. A potřebují mě...“

„Abys jim to všechno dala do pořádku,“ dořekla za ni babička.

Kate se zasmála. „To se vsaď. Já a doktor Seuss je zachráníme.“ V dětství Seussovy knihy milovala, a když jí byly čtyři, uměla je všechny nazpaměť. „Zastavím se u tebe, než odletím.“

„Skvělé. I když tě musím varovat, že možná budeš muset vydržet kávový dýchánek s dámami z mého bridžového klubu. Pořád jim vykládám, jak se z tebe stala světoběžnice.“

„Ty si prostě nemůžeš nechat ujít příležitost popíchnout Jan Vogelovou.“

Babička se přidušeně zasmála. „To se rozumí. Pokud jde o chvástání, Jan nikdo nepřetrumfne. Ukutně za ní zaostávám, protože jsem slušná. Takže si pro ni připrav pěkné vyprávění.“

Kate by Jan Vogelové mohla vyprávět příběh, při němž by se jí zkroutily obě uši, ale ten nebyl k uveřejnění. „Viděla jsem, jak žijí bohatí a slavní. Mohla bych jí popsat dům Dominika Knighta v Hongkongu. A taky jeho soukromé letadlo a flotilu mercedesů, které mu jsou neustále k dispozici.“

Babička byla ráda, že Katinka o Dominiku Knightovi může mluvit, aniž by přitom polykala slzy. To bylo dobré a znamenalo to velký pokrok.

„To zní velice zajímavě,“ řekla. „Ale já se s tebou ve skutečnosti jenom hrozně ráda chlubím, to víš. Takže mluv, o čem chceš.“

„Byl to úplně jiný svět, babi. Nevěřila bys, v jakém luxusu ten člověk žije. Kolik má sluhů! Žije v krásném prostředí, jí úžasné jídlo a pije drahá vína. A všechno to považuje za samozřejmost.“

„Jsem ráda, žeš dostala možnost to vidět,“ poznamenala jemně babička. „Většina lidí takovou příležitost nemá. Aspoň ne ti, které známe.“

Kate si povzdechla. „Máš pravdu. Rozhodně to byla příležitost, kterou si člověk nesmí nechat ujít.“

„Třeba to v Singapuru bude stejně vzrušující. Člověk nikdy neví.“

„Možná ano,“ odpověděla mile Kate, i když bez Dominika to tak v žádném případě být nemohlo. „Zavolám tomu bankéři a řeknu mu, že tu práci беру, a potom ti dám vědět, kdy dorazím domů.“

„Přijď, kdy se ti to bude hodit, Katinko. Budeme tě s Leonem čekat. Říkala jsem ti, že přibral dalších devět kilo? Už je velký jako poník, kterého jsi vždycky tak chtěla.“

Kate se zahihňala. „Ten, kterého děda nechtěl mít v garáži.“

„Děda ti občas nedopřál všechno, co sis navymýšlela,“ zavtipkovala babička.

„Jenom v tomhle jediném případě, babi.“ Kate se zachvěl hlas a oči se jí zamlžily slzami. Děda byl laskavý a štědrý člověk s pevnými zásadami, oddaný své vnučce. Vždycky v ní podporoval chuť zkoušet něco nového. Ježíšek a drsný armádní instruktor v jednom.

„Myslím, že se mu nechtělo kydat hnůj. Ty bys to v tom věku udělala jednou nebo dvakrát a pak by to zůstalo na něm. Tvůj dědeček byl praktický člověk. A teď bychom měly změnit téma, jinak se obě rozbředíme.“

„Dobře,“ souhlasila rychle Kate. „Takže teď zavolám tomu McCormickovi a pak si zarezervuju let do Minnesoty.“

Zavolala McCormickovi a přijala jeho nabídku. Zarezervovala si letenku a poslala babičce zprávu s podrobnostmi. Potom si objednala pizzu, a zatímco čekala, až ji přivezou, dívala se na konec tragického filmu o samurajích – další důvod k tomu, aby zase začala pracovat. V poslední době se stravovala hrozným způsobem. Jestli bude dál ležet v posteli a nechá si vozit jídlo, za chvíli bude vážit devadesát kilo.

Po skončení filmu Kate najednou napadlo, že zavolá své spolubydlící Meg, která pracuje na archeologickém výzkumu dinosaurů. Pováží, že se cestou do Singapuru na jeden nebo dva dny zastaví v Missoule.

Došla k názoru, že je třeba zjistit, zda její libido dokáže rozpálit také jiný muž než Dominik. Po třech dnech nekonečného zoufalství byla ochotná vyzkoušet cokoli, co by vyléčilo její bolest způsobenou láskou. Kdo jiný než Meg by jí dokázal pomoci? Pro ni sex vždycky představoval hlavně zábavu. Nepletla do něj srdce a nezajímalo ji, jak se jmenují její milenci.

Když se Meg dozvěděla, že Kate přijede, nadšeně zaječela. „Fakt? Fakt přijedeš na návštěvu? Už se nemůžu dočkat!“

„Připadá mi, že se tam máš dobře,“ poznamenala Kate. „V Mis-soule se klidně můžu zastavit cestou do Singapuru. Tady se fakt moc nebavím, tak jsem si říkala...“

„Hele, proč mluvíš tak pohřebně? Do háje, neříkej, že...“

„Ne, ne, babička je v pořádku. Ale...“ Kate si povzdechla, „řekni mi, že na zlomené srdce se nedá umřít.“

„Proboha! Neříkej, žeš to udělala. Ježkovy oči,“ řekla Meg, jako by měla telepatické nadání. „Udělala. Ty ses s tím miliardářem vyspala.“

„No, tak nějak,“ napůl zabručela, napůl si povzdechla Kate. „Jo. Teď pořád jenom brečím.“

„Poslouchej, miláčku.“ Meg nasadila tón, který naznačoval, že všechno, co řekne, je jenom pro Katino dobro. „Budu k tobě drsně upřímná. Za prvé nejsi žádná Popelka. Za druhé i kdybys byla, Dominik Knight rozhodně není žádný princ. Za třetí cokoli se stalo, nemělo nic společného s láskou. A za čtvrté, a to je nejdůležitější, i když ti připadá, že máš zlomené srdce, na tohle ještě nikdy nikdo nezemřel. Chápeš?“

Následovala dlouhá odmlka.

„Věř mi, ano? Já to znám. Vzpomínáš si na Johnnyho Darea? Taky jsem se z toho dostala.“

„Za necelý den,“ zdůraznila Kate sarkasticky.

„Takže jsi pozadu. Vráťm tě zpátky do hry. Mužští tady jsou prvotřídní kusy nabažené testosteronem. Chodí na lov, rybaří, rajtují na koních a ve volném čase nejspíš sekají dříví na otop, co já vím.“

Kate se neochotně zahihňala. „Takže kdybych měla kamna na dřevo, pomohli by mi?“

„Můžou ti pomoci mnohem líp. To ti zaručuju.“

„Máš pravdu,“ souhlasila Kate trochu živěji, jako by Megině záruce opravdu věřila. „Nemá smysl smutnit.“

„Hele, nepředstírám, že Dominik Knight není úchvatný. Koli-krát jsem ho viděla v bulváru a vždycky do něho byla zavěšená nějaká barbína. Když to přirovnám k nakupování, vlastně jenom okukuje zboží, ale nikdy nic nekoupí. A když už o tom mluvím...“ Náhlé zaujetí v Megině hlase už Kate znala. Bydlely spolu od prvního ročníku na vysoké. „Taky bys mohla jít na nákup. Pozvu všechny Lukeovy nádherné urostlé kamarády na večírek. Můžeš si je prohlédnout a vybrat si. Kdy dorazíš?“

„Nejspíš v pátek.“

„Skvělé. Bude tě tu čekat zástup chlapů. Jednoho si na noc vybereš, trochu si užiješ a zapomeneš na miliardáře, kteří mají místo srdce štos bankovek. Vážně, broučku, k chlapům, kteří vlastní půlku světa, musí člověk zaujmout praktické stanovisko.“

„Já vím. Opravdu se snažím.“

„To je dobře,“ řekla Meg vřele jako učitelka, jež chválí přihlouplého žáčka, který konečně správně odpověděl na otázku, kolik je dvě a dvě. „Dáváš přednost nějakému typu? Má být vysoký, svalnatý, tmavovlasý, blond, s modrýma očima? Trochu mi napověz.“

„Tak třeba blond.“ Kate chtěla někoho, kdo jí nebude připomínat Dominika a neprobudí v ní ani tu nejvzdálenější vzpomínku na vysokého tmavovlasého a hezkého mizeru.

„Tak teda blondáka. Jsem hrozně ráda, že přijedeš. To si užijeme!“

Možná tak po deseti skleničkách. „Už se na ten večírek těším,“ zalhala Kate. V Missoule se alespoň nebude nudit. Meg byla velice energická, sebestředná a nedokázala chvíli posedět. „Díky,“ dodala Kate zdvořile. „Už je mi líp.“ Přitom netušila, jestli se jí někdy líp udělá.

„Bude tu na tebe čekat celý zástup hřebců,“ slíbila jí zvesela Meg. „Samí blondáci. Abys věděla, už je sakra na čase.“